

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Augusztus 5.

E napon volt Váczott gróf Csáky Károly új püspök beiktatása.

Érdekel bennünket e fényes nap, mert szerény községünk is a váci egyházmegyében lévén kebelezve, augusztus 5-től gróf Csáky Károly püspök joghatósága alá tartozik egyházi tekintetekből. De érdekel bennünket a nagy beiktatás azért is, mert vármegyénk is részt vett azon küldöttségileg. Az egész küldöttségek-ről, valamint vármegyénk diszküldöttségéről helyszüke miatt csak a jövő számunkban számolhatunk el.

Az augusztus 5-iki váci eseményekről — a „Váci Közlöny“ nyomán adjuk a következőket

Fogadtatás a pályaudvaron. Pontban fél 9 órakor lassu méltósággal gördült be a vonat a pályaházba és az utolsó szalonkocsi ablakában megjelent szeretett püspökünk jóságos arca és fölemelt jobbával áldást adott az üdvözlésére megjelentekre. Majd kilépett a perronra és az összegyűlt diszes közönség lelkes éljenei között előállott Pestvármegye főjegyzője és elmondta rövid nébány szóból álló, de szívből jövő üdvözlését, melyre az ünnepezt főpap meghatva mondott köszönetet. Szünni nem akaró éljenriadalom volt a rövid, de lelkes beszédre a válasz, mely után püspökünk az első osztályú váróteremben magára öltötte a püspöki hermelinpalástot és Balázs Lajos apát-kanonok által követve felszállott a remek diszkocsira, mely elé két hatalmas fekete paripa volt fogva, a gróf Csáky család szerzősorszámmal, a melyen a milleniumi diszmeneten részt vettek. Ekkor megindult a Gajary Géza országgyűlési képviselő által vezetett bandérium, mely után két megyei huszár lovagolt. A püspöki diszkocsi után jöttek szebbnél-szebb fogatokon a családtagok és a küldöttségek.

A diadalkapunál. Az izlésesen és ragyogó pompával feldiszitett Konstantin-tér bejáratánál felállított diadalkapunál gyűltek össze a városi és

megyei küldöttségek, hogy üdvözöljék az új főpásztort. A jobbra emeletes házak ablakai egész virágerdőt alkotak a bevonulást szemlélő leányfejek sokaságától. $\frac{3}{4}$ 9 után feltűnt a bandérium vezetőjének alakja testői öltözésében a banderistákkal, majd megérkezett a téren egybegyűltek lelkes éljenei és kendőlobogtatásai között a diszfogat és miután püspökünk oldal-kanonokja kíséretében kiszált az illatos füvel és virágokkal behintett kövezetre, előállott városunk polgármestere dr. Zádor János és messze elhallható érczes hangon fenkölt szellemű beszédet mondott.

A székesegyházban. Mise alatt zsufozásig töltötte meg a székesegyház minden részét: az oratóriumokat, a kórusokat, a minderr rendű és rangu nép, küldöttségek, főurak, notabilitások, tisztviselők, ez utóbbiak nagyobbrészt diszmagyarban. Így láttuk öltözve városunk részéről dr. Zádor János polgármestert, Gajary Géza képviselőt, Ivánka Pál főszolgabíró, továbbá közvetlen a szentély előtt, úgy amint felbirtuk jegyezni: Gróf Bolza Józsefet, gróf Almásy Imre drt, Lippich Gusztáv főispánt, Andreánszky Gábor bárót, gróf Keglevich Gábort, gróf Berchtold Miklóst, gróf Wilcsek Frigyes, Prónai Dezső bárót, Nemes János grófot, Szevitovszky Jánost, Blaskovics Elemért, Ivánka Zsigmondot, Kacsokovics Jenőt, Mocsary Odönt, Spett Vinczét, Nagy Mihály alispánt, Fáy Árpádot, Hanzély Mártont, Andrány János alispánt, Muzslay Gyulát, Frey Ferenczet, Kollár Károlyt, dr. Földváry Istvánt, Sánta Béla főjegyzőt, Tahy István kamarást, dr. Fazekas Agostont, Huszár Bélát, Halász Zsigmondot, Madách Emánuel, Kövér Jánost, Kiss Ferencz orsz. képviselőt, Beőkönyi Zoltánt, Bagi Lászlót, Somogyi Bélát, Nagy Mihály orsz. képviselőt, Szegedy Györgyöt, Dékány Lászlót, dr. Cicatricis Lajos csongádmegyei főjegyzőt, dr. Helglöz István főszolgabíró.

Bankett. Alig értek a tisztelgések véget, az ebédre meghívott vendégek

a diszesen felékesített „Kuria“ szállóba tartottak, a hol a diszebéd volt. Az ügyesen felszolgált ebéd mentje a következő volt:

Vác, 1900. augusztus 5-én.

Menu:

Szárnyas Ragout,
Fogas á la Tartar Mayonnaise,
Vespecsenye á la Wellington,
Rostboeuf, Anglaise,
Stiriai Jércze, Kacsa, Liba.
Compotok, Saláták.
Almás, Crémes, Béles, Parfait,
Excelsior.
Gyümölcs.
Fekete kávé, Francia Cognac.
Borok.
Budai Sashegyi,
Badacsony Szentgyörhegyi,
Louis François & Co.,
Transylvania.

A pecsenyénél felállt a püspök Oméltósága és vele az egész vendégsereg, és először is Őszentségére XIII. Leó pápára emelte poharát, többek közt ezeket mondván:

Osi családom, és ezen ősrégi egyházmegyének traditioja a mi ügy is véremben van: *a hazaszeretetre és a király iránti tántorihatatlan hűségre utal* és erre nézve nem szorulok kioktatásra, senkitől kioktatást el nem fogadok, mert minden gondolatom, minden lépésem, minden törekvésem, mint a multban, oda fog irányulni, hogy a *haza javát szolgáljam*

Ezután Fazekas Gusztáv pestmegyei főjegyző mondott nagyszabásu üdvözlést.

Különösen meleg szeretet hangján szólt az esztergomiak nevében Frey Ferencz esztergomi képviselő.

Beszéltek még Markovics Lázár kanonok, Bogyó kecskeméti apát-plebános, dr. Valibora János esperes, apát-plebános, Halász Zsigmond kir. kamarás, képviselő stb. stb.

Fáklyás zene. Este 8 órakor, mint a programmban jelezve volt, megindult a fáklyásmenet a városházától és a püspöki palota homlokzata előtt felállván a dalárda énekelt, mely alatt Oméltósága nővérével Schafgootsch grófnéval és udvari papjaival az er-

kélyen megjelent. Az ének elhangzása után Gajári Géza képviselő mondott messze csengő hangon szitáló esőben egy kissé tulságosan megnyult beszédet, melyre Óméltósága röviden válaszolt, köszönve a megaszteltetést. Erre ismét a dalárda énekelt egy szép darabot, mit püspök Óméltósága megtapsolt.

Igy ért véget ama szép és nevezetes ünnepnap, melynek emléke hiszszük, nem egyhamar mosódik el Vác lakóinak szívéből.

A közönség köréből.

Elérkezett a dinnye, s egyáltalán a gyümölcs szezon. Kevés van főleg az utóbiből, a fagy és köd a virágokkal bővelkedő gyümölcsfákat letarolta, mindkét nembeli gyümölcsből úgy a puha magu, mint a csontárosokból nevezett csapás csak kóstolót hagyott. Még az istenes volna a csapás után, ha e csekély kóstolót a fatulajdonos élvezhetné, ez nem jut neki osztály részül, mert tolvaj kezek megfosztják a gazdát e csekély élvezettől is. Azt akarjuk ezzel mondani, hogy községünkben a gyümölcs s egyéb termék eltolvajlása, rongálása már már a lakosság másod természetévé vált. Behatolnak kerített kertekbe s keresztül-kasul törnek magukat veteményen s már éretlen korában lekoppaszják a gyümölcsöt.

A dinnyék közül a földekről, — mik

be nem levén kerítve — azokat s annyit tolvajoknak, mik s mennyi éppen nekik tetszik.

Vannak ugyan csöszök, de ezek bevett szokás szerint süketek, vakok s bénák, kiknél a főczél, hogy kenyérkereset-höz jussanak, de az, hogy megóvják a rájuk bizott darab veteményes földet, csak másodrendű czél.

Minden évben előfordul még pedig elég sűrűen az eset, hogy a tolvaj meg is mutatja a letépett terméket, dinnyét, a csösznek s azzal tovább illan, a csösz tehetetlen őt üldözni s így legjobb a mit tehet az, hogy jó étvágyat kíván a lopott dinnyéhez.

Egy idegen utas találkozik a hegy oldalán a szőlőcsőszrel, beszédbe ered vele s a többi közt kérdi, miféle gunyhó az ott a hegyen? Kérem alássan — felel a csösz én szoktam ott aludni, mikor a szőlőt őrzöm. Hát a mindszenti ügyefogyott csöszökre nem illik rá e szőlőcsösz kiszólása? Nagyon rájuk illik!

A lakosság e jellembe vágó rosz tulajdonsága nemcsak bosszantó, de tekintve azt, hogy már az iskolás gyermekek is rendszerint gyakorolják a tolvajlás mesteriségét, méltán gondolkozóba esünk, s kérdezzük önmagunktól, hova lesz a magyar nép jelleme, becsületessége, mikor a 7—8 éves gyermekek szüntelenül lopnak és pedig büntetlenül?

Felhívjuk első rendben a tanító urak figyelmét e veszedelmes ügyre, ő rájuk vár a kötelesség az iskolai év folyamán

példásan büntetni a legcsekélyebb lopást is.

De nem mulaszthatjuk el az illetékes hatóságot is figyelmeztetni, hogy az enyém, tied, övé közti különbséget akként magyarázni meg a felnőtt tolvajoknak, hogy elmenne kedvük a lopástól, legalább a mindennapi üzelmektől. Ott, hol a rendes eszközökkel semmire sem mehetni, rendkívüli eszközökhöz kell nyulni, ezt kívánja a tulajdon szentsége.

Személyes ügy.

A „Mindszenti Lap“ mult vasárnapi számában egy cikket közöltem ezen a címen.

Cikkem személyes természetű dolgokat tárgyal, személyes élel.

Dr. Tasnády Antal ur sértve érezte magát közleményem által, s elégtételt kért tőlem.

A cikkből lovagias ügy támadt, melynek elintézéséről a következő jegyzőkönyv számol be.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Szentesen, 1900. évi augusztus 7-én, Dr. Tasnády Antal ügyvéd-lapszerkesztőnek Tary István főszolgabíró elleni becsületbeli ügyében.

Jelen voltak az alólírottak.

Dr. Csucs János és Dr. Mikecz Ödön, mint Dr. Tasnády Antal ur megbízottai, Tary István főszolgabíró urtól elégtételt kérnek azon sértésért, mely a Mindszenti megjelenő „Mindszenti Lap“ f. évi augusztus 5-iki, 32. számában „Személyes ügy“ cím-

TÁRCZA.

Az osztálytanácsos ur.

Irta: Báron Rezső.

A minisztériumbeli collegákat majd szétvette az irigység, ha az ő gyors emelkedéséről volt szó. Ez a kicsi egyszerű ember álmataz arcának semmit mondó kifejezésével, semmiben sem ütött el tőlük és lám máris daczára 40 éves korának, fölemelkedett osztálytanácsosig.

A „keresd az asszonyt“ sokat hangtatott frásisa itt helyes alkalmazásra talált. Semmikép sem tagadhatta, ez a hetenként összeköttetéssel bíró üres fejű kis emberke: ő nagysága egyengette az ő számára a minisztériumba vezető göröngyös ösvényt. A nő „jó“ családból származott, mert papájának — miután a börze felfalta vagyonának maradékát — a befolyásos összeköttetések czimtára megmaradt a mely némi fizikai megerőltetés árán aprópénzre volt váltható.

A férfi akkor még ifju, rajongó filozófiát végzett.

Elég bátorsága volt, hogy szonetteket gyártson, de viszont nem volt oly megfontolatlan, hogy ne lett volna vagy egy féltucat kivándorolt amerikai nagybácsija és nagy nénije a kik 60 évesek voltak s összértékük 300000 dollárt tesz ki.

Ő nagysága kedves papája ugyan

kétszáz százalékkal jobban szerette volna a szerelmes filozofus családjának eme kivándorolt részét helyben látni, minthogy azonban arra gondolt, hogy a kábel minden hirt — vallás és korkülömbőség nélkül: tehát halálórát is néhány óra alatt tudtára hoz a contingensnek, az ifju iránt hirtelen a rokonszenv nagyfoku jelentkezését érezni s miután a kegyelmes ur segítségével szerencsésen sikerült elhelyeznie a vő jelöltet a kultuszminisztériumban, többé nem fukarodott atyai áldásának osztásával.

Novemberben volt a házasság, januárban segédfogalmazó lett az ifju férjből. A mikor aztán nemsokára elérte, — egy tucsat collegájának átugrásával — a fogalmazóvá való kinevezését, maga is abban a hitben volt, hogy lantját immár bátran szögre akaszthatja.

Bárha az időnek sokszor idézett fogynéhány évvel idősebb lett, az amerikai nagybácsik és néni szivós életről tettek tanúságot. Ellenben ami kedves apósunk egy reggelen azon észrevételt volt kénytelen tenni, hogy terveinek sajnálatos csaldásában esett áldozatul. Pontos matematikai számításai szerint ugyanis vejenek amerikai dollárait néhány évtizeddel túl kellett volna élnie. Egy szép napon azonban az öreg urnak magának kellett elismernie, hogy kombinációjában alaposan tévedett. Az a nap volt ez, a melynek déli órájában egy hirtelen szélütés elszólitotta az élők sorából. A halál, mely kedvező életének élvezetében akasztotta meg, csak annyi időt engedett neki, hogy gyermekeit a legszükségesebb tanácsokkal láthatta el,

melyeket a kegyelmes protektorral szemben követniök kell. Ennek végeztével örökre lehunyta szemeit.

Emlékét tiszteletben tartották. Az ur kegyelettel viselte az elhunyt átjavított ruháit, önagysága pedig egy kis vagyont áldozott gyásztoilletre. A kegyelmes urral való összeköttetést fenntartották. Az asszony lelkiismeretesen pótolta atyját, ha arról volt szó, hogy férje tehetségének hóna alá kellett nyulni. A protektor ajtaja mindig tárva nyitva állt előtte.

Igy történt, hogy férj-uram ma már az osztályfőnököt helyettesíthette. Egyetlen vágya volt, hogy ennek helyét elfoglalhassa. Vagy talán ő is oly sokáig várjon erre a színekurra mint az? Hiszen az már túl van a hetvenen is; nem ritkán besem jött a hivatalba, ha a köszvény erősen bele feküdt csontjaiba s így nem tehetett eleget legfőbb kötelességének: az akták aláírásának.

Mily isteni érzés volt valahányszor a sánta házmester, a ki az öreg agglagény háztartását vezette, reggel febicsozegett az irodába s olyan arczkifejezéssel, mely az „Első fő- és szék városi temetkezési vállalat,“ legdiszruhásabb tisztjeinek is becsületére vált volna, jelentette a következőket:

Az Osztálytanácsos ur Ó méltóságának ma ismét rosszul érezni kegyeskedik magát s így nem méltóztatik feljönni.

A legszebb napjai voltak ezek a midőn főlebalójának szobájába vonulhatott s íróasztalánál letelepedvén, az iratokat aláírásával elláthatta. Ah ilyen napokon

mel közétett s Tary István ur által irt cikkben foglaltatik, és a mely cikk által Dr. Tasnády Antal ur magát ügyvédi hirlapírói, politikai, s egyéni tisztességében és becsületében sértve érzi. Annyival is inkább elégtételt kérnek, mert azon hirlapi cikket, melyre Tary István ur válaszul irta meg fentjelzett közleményét — nem Dr. Tasnády Antal ur irta; ennélfogva ő a támadást ok nélkülinek és igaztalanoknak tartja.

Dr. Albertényi Adolf és Dr. Vecseri Sándor, mint Tary István ur megbizottai kijelentik, miszerint megbizójuk a „Mindszenti Lap“ kérdéses közleményét a „Csongrádmegyei Hirlap“nak f. évi augusztus hó 2-án megjelent 64. számában közölt „Uj módszer a közigazgatásban“ című, az ő személyét közvetlenül érintő és hivatalos működését kritizáló cikkekre válaszképpen irta. Hogy válaszában Dr. Tasnády Antal urat támadta, azt azon föltevésben tette, mert a „Csongrádmegyei Hirlap“ kérdéses cikke jel nélkül közöltetett és így annak írójával a lap szerkesztőjét tartotta.

Miután Dr. Tasnády Antal ur megbizottainak kijelentéséből meggyőződött arról, hogy a „Csongrádmegyei Hirlap“nak személyével foglalkozó közleménye nem Dr. Tasnády Antal urtól származik, kijelenti, hogy Dr. Tasnády Antal urat a „Mindszenti Lap“ fentírtott számában, — bár személyével foglalkozik, — sérteri szándéka egyáltalán nem volt, Dr. Tasnády Antal urat sem egyéni, sem ügyvédi, sem hirlapírói, sem politikai tisztességében avagy becsületében sérteni nem akarta s most miután meggyőződött arról is, hogy az elene intézett hirlapi támadás nem Dr. Tasnády Antal urtól származott, hirlapi cikkében Dr. Tasnády Antal ur személye ellen intézett támadását meg nem történtnek

még verset is képes lett volna írni.

Most különösen kedvezett neki a szerencse. Már öt napja zavartalanul ült szenvedő főnökének monstruózus, ósdi íróasztalánál, s minden reggel átvette a házmester-küldöncz üzeneteit. Ot napja! Ez volt eddigelő a köszvényes öreg ur legjobb rekordja.

A harmadik napon kötelességének tartotta, hogy látogatást tegyen a főnök ur betegágyánál. Ott találta a besüppedt párnák közt, nyögve, vastag flanelokba burkolva, körülveve mindenféle orvosságos füvek, melegítő edények egész arzenáljától. Teste a száraz citromhoz volt hasonlatos, arca egy színű volt a párnával.

A könnyek egymásra toluáltak a mi jó emberünk szemében, midőn ebéd közben önagyságának elmondta a derék öreg ur szenvedéseit. Még azon a délutánon meglátogatta önagysága a kegyelmes urat.

Már egy hete is lehetett s a házmester-czerberus az ő rendes szentimentális arczkifejezésével minden reggel 9 órakor pontosan megjelent. A hogy a „helyettes“ ur a nyolczadik napon belépett az irodai helyiségbe, már várta a newyorki konzulátus egy távirata. A sok nagybácsi közül a legidősebb jónak látta lakását a tulvilág területére áthelyezni, s minek következtében a mi örökösünk örvendező szívvel fogadhatta a jókivánságokat. Szükségét érezte annak, hogy az örvendetes gyászhiert nejjének tudtára adja, s erre a célra két órai szabadságot szentelt magának.

Shokása szerint magával hordta la-

kívánja tekinteni, a fölött sajnálkozását fejezi ki és Dr. Tasnády Antal urtól ezennel bocsánatot kér.

Dr. Tasnády Antal ur megbizottai kinyilatkoztatják, hogy ezzel az ügyet felük részéről is befejezettek tekintik.

Tary István ur megbizottai ezen kijelentést tudomásul veszik.

Kelt mint fent.

Dr. Vecseri Sándor Dr. Csúcs János
Dr. Albertényi Adolf Dr. Mikecz Ödön
mint Tary István ur megbizottai, mint Dr. Tasnády Antal ur megbizottai.

Nem szeretem a sablonokat.

En a Dr. Tasnády Antal becsületét sokkal többre értékelem, sem hogy egy hirlapilag produkált jegyzőkönyv szükségességeivel megelégedhetném.

Tévedtem.

Méltatlanul támadtam azt, aki engem nem bántott.

Nagyon, de nagyon sajnálom, hogy tévedésemmel okot szolgáltatam a megbántódásra.

Tévedtem, hibáztam, — bocsánatot kérek.

Nem vagyok erre kényszerítve semmiféle módon. Ónszántomból teszem.

Tévedni emberi dolog; hibánkat jóvátenni becsületbeli, gavallér-kötelesség. Bizonyára jobb szolgálatot teszek ezzel a közmorálnak, mint ha ismét fegyveres kézzel állnék szembe Dr. Tasnády Antallal.

Tévedtem, hibáztam: bocsánatot kérek.

Tary István.

kása kulcsát. Belépett az előszobába, le tette téli kabátját s kalapját. Egyik cseléd sem volt jelen. Belépett a szalonba. Itt sem volt egy teremtet lélek. Az ebédlőben sem találta nejét. A szomszédos hálószoba ajtaja zárva volt.

Figyelt. Hangokat hallott onnan. Az egyikben megismerte nejét, a másik határozottan férfi hang volt. Irtózatossá gyanu támadt a lelkében. Ah, ha neje őt megcsálná, őt, a ki minden ideálját feláldozta érte, hogy minél jobb életet biztosítson az ő számára. Kimondhatlan utálat fogta el, ha az életére gondolt. Egy ilyen személy miatt belétemetkezett az akták szűrkeségébe, ő, aki valaha az egész világot a keblére akarta ölelni.

Mintegy örülden szoritotta össze ökleit. Haragja nem ismert határt. Megöli becsületének meggyalázóját!

A hálószoba ajtaja kinyílt. Önagysága és a kegyelmes ur szinte megmerevedve állottak benne. A kegyelmes ur hamarosan visszanyerte nyugalalmát. S szól:

— Kedves osztálytanácsos ur, én akartam az első lenni, a ki gratulál önnek. Elődje nyugijazását kérte, s én hiszem, hogy az ön kinevezését nyolcz nap alatt keresztülviszem.

S leereszkedő mosolylyal nyújtotta jobbát, a melyet az új osztálytanácsos ur alázattal ragadott meg.

— Kegyelmes ur igen kegyes. Igazán nem tudom mivel érdemeltem ki szerény képességeimnek ezt a nagy megbecsülését. Méltóztassék helyet paranzolni!

VEGYESEK.

— Kilencszázados jubileum. A magyar kereszténység ez év folytán ünnepli fenállásának kilencszázados fenállását. A váci püspöki megyében az ünnepek e hó 14-én veszik kezdetüket s ugyancsak e hó 20-án végződnek.

A mindszenti róm. kath. templomban a következő rendben fog a kilencszázados jubileum ünnepeketni.

1. Augusztus 14-től aug. 20-ig naponkint d. u. 2¹/₂ órakor ünnepélyes litánia fog tartatni.

2. Augusztus 14-én este 8 órakor az összes harangok hirdetik a következő nagy nap ünnepét.

3. Nagyboldog asszony napján délelőtt 9 órakor szent beszéddel egybekötött ünnepélyes nagy mise, melynek végén „Te Deum“ fog énekelteni.

— Az ártézi kut fölösleges vizét Mindszent község képviselő-testülete még 1894. év elején átengedte a Haasz és Schönfeld-féle gőzmalomnak, ha az illető tulajdonosok szerződésileg kötelezik magukat a vízlevezető árkoknak teljes jókarban tartására. Az árkok ugyan nem volt valami kifogástalan állapotban soha, a szerződés megszületése azonban késett éppen hat és fél esztendeig. Ismételt panaszoknak kellett érkezniök, hogy a szerződés végre is megköttesék. Hja, gyorsaság nem boszorkányság!

— Tűzrendészet. Az utóbbi időkben gyakrabban előfordult tűz esetek alkalmá-

— Köszönöm. Sietek. Csak az volt a célom, hogy önt nagyrabecsüléséről biztosítsam s első legyek az üdvözlők közt.

Az ujsütetű méltóságos ur mély meghajtással fejezte ki háláját, és sietett a hálószobába, hogy kihozza a kegyelmes ur téli kabátját.

Jobbra állt a felesége ágya, mellette az éjjeli szekrényke, a melynek márványpaját díszes takaró fődte, ezen pedig egy remekmű, hatalmas aranyóra feküdt, vastag láncza pedig körülötte kigyózott.

A férj uram magához vette az órát s kivittette vendégének.

— Kegyelmes uram, ezt majdnem itt méltóztatott felejteni. Ezer szerencse, hogy még idejében észrevettem. Kegyelmeséged bizonyára aggódott volna a drága kincs miatt.

A kegyelmes ur lekötözött mosolylyal vette át óráját:

— Igen-igen köszönöm osztálytanácsos ur. Ugy vigyázzok erre az órára, mint valami szent ereklyére; kedves emlék szegény jó feleségemtől.

Megrázták egymás kezét, s miközben önagysága a kézimunkakosárból valami himzést szedett elő, a férj mély hajlongások között kísértte ki a lépcsőházba a kegyelmes urat, az ő hatalmas kezű pártfogójukat...

val tapasztaltak, hogy a törvényhatósági szabályrendelet alapján előírt mennyiségű és minőségű tűzoltó szerek nincsennek meg a községnél. A járási hatóság felhívta a községek előljáróságait, hogy a mulasztásnak pótlásáról azonnal gondoskodjanak.

— **Előljáróságunk figyelmébe.** Módot akarok nyújtani egy mulasztásnak helyrehozására, a mely mulasztás a községnek okoz károkat. A piacrendtartásról szóló megyei szabályrendelet eltiltja, hogy a hevívásárok megjelölt területén kívül bárki is adás-vételbe bocsátkozzék. Az ilyen árulással meg van rövidítve a község is, mely elveszíti a helypénzt; de meg van rövidítve a község is, mert a piaci árucikket idegen helységi kofák szedik össze és szállítják el, s ilyen visszaélések útján mesterségesen verik föl az élelmi cikkek árát elannyira, hogy mi helybeliek sokszor még kétszeres áron sem bírunk a saját piacunkon hozzájutni a konyhánkra szükséges élelmi szerekhez. A megyei hatóságban meg volt a jóakarát irántunk, hogy ilyen bajoknak ne legyünk kitéve. A szabályrendelet a képviselőtestületre bizza az adás-vétel idejének meghatározását. Az ország legtöbb helységében szabályrendelettel van megállapítva az is, hogy a kofák mikor kezdek meg a licitáció-szerű vásárlást. Nálunk a képviselő testület erre a dolgra még soha se gondolt, mert kikerülte az előljáróság figyelmét is ez a nagyfontosságú intézkedés. Ezen az uton kérem a t. bírú és jegyző urakat, hogy a mulasztásnak pótlása érdekében sziveskedjenek a közgyűlés elé már a legközelebb indítványt terjeszteni. Higgyék el, hogy a község egész lakossága hálással köszöni meg ezt a rég várt jótéteményt. (Beküldetett.)

— **Öngyilkos borbély.** Kutasi Péter 27 éves szegvári borbély iparos tegnap délelőtt öngyilkossági szándékból előbb nagymennyiségű kékkő oldatot ivott, később pedig egy hajnyiró ollóval mellbe szurta magát. Allapota a gyorsan érkezett orvosi segély dacára is, reménytelen. Tectének oka, állítólag családi viszály.

— **Munkások kerestetnek.** A békéscsabai nagyszabású földmunkára alig kerülöközik községünkben néhány kubikos ember. Ismételve is felhívjuk lakostársainkat, hogy a munkára vállalkozók lehetőleg még a mai napon jelentkezzenek a járási főszolgabíró urnál.

— **Műutunk építése** örvendetesen halad előre. A földmunkálatok már alig pár napot vesznek igénybe. A kövezés maga, valamint a hozzá szükséges homokhordás gőzerővel folyik s egész biztosra vehetjük, hogy műutunk már a jövő szeptember hó végével át lesz adva a közforgalomnak. Ertesülésünk szerint Korniss mérnök ur, a közut építési vállalkozója, ajánlatot nyújt be a gyalogjárdák kikövezésére nézve is. Remélhető, hogy a járda ügyek t. bizottsága alaposan meghányja-veti az

ajánlatot, s iparkodik ezt az ügyet megoldásra juttatni, mielőtt a hatóság oda kényszerítene a községet, hogy egységes gyalogjárdák helyett minden háztulajdonos ismét a saját költségére építsen utcái járó utakat.

— **Szerencsétlenség a Tisza közepén.** Kornis Károly mérnök, az átkelési utszakasz kövezési vállalkozója, f. hó 10-én az esti órákban fürdeni ment a Tiszára. A víz közepén uszált, midőn hanyat fordulást akarván tenni, karja kifíczamodott s így fél kézzel uszva, nagy nehezen birt kijutni a vízből.

— **Omnibusz.** Mint értesülünk Bárdos Flórián polgértársunk — a mint az utcakövezés befejezést nyer — társas kocsiközlekedést nyit a vasuti-állomás és a tiszai rév között. Eddigi megállapodások szerint a fuvar-díj lesz személyenkint a vasuttól a piaczig 5 kr., a vonattól a révig 10 kr.

— **Állatbetegségek.** Schwáb Sándor fábiáni gazdaságára, a sertésvész föllépte következtében hatósági zár rendeltetett el. — Derekegyháza községben ugyanezen betegség szűnő félben van. — A csongrádi járás egész területéről sertéseknek Ausztriába szállítása a sertés vész miatt kormányhatóságilag tiltott.

— **Vadászok öröme.** Mindössze két nap választ el már bennünket a vadászati ujesztendő eléréseztől. Nimródaink merész kilátások közepett készülődnek a csatára, mely sok tapsifülesnek hozza el utolsó óráját. A mágócsi uradalomban folyó hó 18-án három napig tartó nagyszabású fogoly vadászat kezdődik, melyben, mint Gróf Károlyi Imre vendége, főszolgabíránk is részt vesz.

— **Nyilvános nyugtázás.** A mult hó 29-én megtartott Petőfi-ünnepély alkalmával felmerült költségeihez utólag még Schwartz Ignác ur járult hozzá 1 koronával.

— **Életmentő fiú.** Mult csütörtökön a Tiszán a fürdőház mellett lévő csolnakban egy 10 éves kis leányka játszadozott, midőn hirtelen a Tiszába esett. Szerencsére szemtanuja volt az esetnek Hajnal Manó felső kereskedelmi iskolai tanuló, ki is szerencsésen kimentette a már majdnem eszméletét vesztett leánykát a biztos halálból.

— **Testvér-harcz.** Katona Kis János és Katona Kis Lajos szegvári lakosok egy apának és egy anyának gyermekei; illő volna hát, ha példás békességben élének egymással. A két testvér azonban a legnagyobb özívódásokat tolytatja, sőt úgy látszik, hogy határozottan egymás élete ellen is törnek. Katona Kis János jelentést tett a szegvári csendőrségnél, hogy mikor tegnap mult egy hete éjjel családjával együtt szénát gyűjtött a mezőn, a szomszédos földről testvére egy vadászfegyverrel közéjük durrantott, s csak a véletlennek köszönhető, hogy valakit közülük agyon nem lőtt. A lövöldöző testvér ezt állítja, hogy forgópisztolyból tette a lövést, azt sem feljűk irányította, hanem ijeztésül lőtt a levegőbe, hogy ne tapossák el az ő terményeit. Hogy mi az igazság, azt csak a további nyomozások fog-

ják megállapítani, mert a testvér-harcz most már a bíróságot foglalkoztatja.

— **Országos vásár.** Szegváron a nyári országos vásárt f. hó 18, 19. és 20-án tartják meg. A jószágvásár az első napon lesz.

— **A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneüfolyóirat** most megjelent XV-ik füzet a következő szép s értékes zeneüjdonságokat közli. I. Dr Fanzier Lajos „Husszu társas éjszakákon“. II. Dóczi József „Hallja maga barna legény“ magyar dalokat. III. Yradier S. A fehér galamb — Die weisse Taube Spanyol seregnadot 4 kézre. IV. Gaál Ferencz „Jelige“ férfi kar, magyar dalárdáknak. V. D'Amant Leó „Déliabáb“ (Fata morgale) magyar szalon tánczot. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ minden füzet. Evenként 24 füzet minden füzet 10—10 oldal tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerü üjdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona. Egyes számok ára 60 fillér. Előfizethetni a most folyó negyedévre a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneü kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengeri utca 62 a honnan jegyzékeket ingyen s bérmentve küldenek.

Szerkesztői üzenet.

K. L. urnak Helyben. Tárgyhalmaz miatt jelen számunkból kimaradt. Jövő számunkban hozzuk.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről :

I

Születtek :

Bánfi Anna, Judik Lajos, Krischner Bertalan, Kurucsai József.

II

Mehaltak :

Bozó Piros 2 hónapos, bélhurát ; Klimó Kata 12 éves, szerviszivbaj ; Lucza Lajos 11 hónapos, bélhurát ; Pálinkó Ferencz 2 éves, bélhurát ; Szabó Lajos 4 éves, bélhurát.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

Lantos József
szegvári lakos zsigerháti
tanyáján (tanyaszám 106)

100 hold szántóföld

haszonbérbe, vagy
örök áron eladó.